

'PÅ SØNDAG' FASTELAVNSSØNDAG

MOGENS G. JENSEN

Da kommer Jesus fra Galilæa til Johannes ved Jordan for at blive døbt af ham. Men Johannes ville hindre ham i det og sagde: »Jeg trænger til at blive døbt af dig, og du kommer til mig?« Men Jesus svarede ham: »Lad det nu ske! For således bør vi opfylde al retfærdighed.« Så føjede han ham. Men da Jesus var døbt, steg han straks op fra vandet, og se, himlene åbnede sig over ham, og han så Guds ånd dale ned ligesom en due og komme over sig; og der lød en røst fra himlene: »Det er min elskede søn, i ham har jeg fundet velbehag!«

Matt. 3,13-17

JESUS BLEV VOR BROR

TANKEN

På fastelavns søndag hører vi om, at Jesus bliver døbt. Nogle har i tidens løb hævdet, at det er her, Jesus bliver udnævnt til Guds søn, og derfor har han ikke været Guds søn indtil sin dåb. 'Adoptianisme' kaldes dette gamle kætteri, der op gennem kirkens historie er blevet betragtet som en vranglære. Jesus var virkelig Guds søn, fra han blev født. Derfor lagde man i den tidlige kirke vægt på jomfrufødslen, som netop skal understrege Jesu overnaturlige undfangelse og fødsel. Jesu dåb ligger i lige forlængelse af hans fødsel. Julenat blev Gud menneske, og i sin dåb bekræfter Jesus, at han vil være en af os.

TROEN

Måske kan nogle af jer fra jeres barndom huske, hvordan man kunne blande blod med en kammerat, så man blev blodsbrødre. Det skete ved, at man prikkede hul på en finger, og så lod man et par dråber blod blande sig med kammeratens blod. Og så var man edsvorne venner. Man indgik en – næsten – hellig pagt. Det er på en måde det, Jesus gør, da han bliver døbt. Han indgår en pagt med os mennesker, han blander blod med os for så kraftigt som overhovedet muligt at understrege: 'Nu er jeg en af jer.' Han stiller sig op i køen af mennesker, der venter på at blive døbt af Johannes. Herved solidariserer han sig med os syndige mennesker.

Den dåb, Johannes døbte med, var en dåb beregnet for mennesker, der havde indset, at de ikke var gode nok til Gud, at de trængte til at blive vasket rene, og at de trængte til en ny begyndelse, de trængte til en helt ny startopstilling. Sagt med Bibelens ord: Johannes' dåb var en dåb til omvendelse og syndernes forladelse og beregnet for syndere.

Men hvorfor vil Jesus så døbes? Han er jo det eneste perfekte og fuldkomne menneske, der overhovedet har levet på jorden. Hvis der er nogen, der netop ikke trænger til at blive døbt med Johannes' dåb, så er det Jesus!

Hvorfor vil han så døbes? Jo, da Jesus bliver døbt, stiller han sig ind under syndige menneskers vilkår. Han trænger ikke til at blive rensset i dåben. Han er allerede ren. Alligevel lader han sig døbe med en dåb til syndernes forladelse. Hermed erklærer den rene sig som et syndigt menneske. I sin dåb gør Jesus sig til ét med os syndige mennesker. I sin dåb går han ind under de samme vilkår, som vi lever under. Han har

egentlig ikke brug for at blive døbt, men ved at gøre det alligevel, viser han os, hvad der skal ske med ham, da han tre år senere bliver gjort til synd for os på korset.

Jesus har lige påtaget sig verdens synd i dåben, og så lyder det fra himlen: 'Det er min elskede søn, i ham har jeg fundet velbehag.' Jesu himmelske far kasserer ham altså ikke, selv om han nu er iklædt alverdens synd. Han slår ikke hånden af ham, fordi han har gjort sig til ét med os og vore synder. Nej, for det er netop Guds plan med sin søn. Først da Jesus hænger på korset, vender Gud sit ansigt væk fra sin elskede søn.

I sin dåb tager Jesus altså alt det på sig, der klæber til os af smålighed, svigt, fejhed, foragt, kulde, hovmod osv. Alt det, vi går og skammer os over, når vi tænker nærmere over tingene. Alt det bliver vasket af os i dåbsvandet, og så bliver det så at sige tørret af på Jesus, Guds lam.

Til gengæld får vi al hans værdighed! Hans hellighed bliver min hellighed; hans retfærdighed bliver min, hans kærlighed bliver min. Ikke sådan at forstå, at jeg herefter er fejlfri. Nej, men hans hellighed, kærlighed og retfærdighed bliver min i den forstand, at over for Gud tæller nu ikke mere det, jeg er i mig selv, men derimod det, jeg har fået givet. I sandhed et saligt og herligt bytte med Kristus, som Martin Luther har udtrykt det. Se evt. 2.Kor.5,21.

Jeg har ofte i undervisning af minikonfirmander om dåb ladet børnene nævne nogle af de forkerte ting, vi mennesker kan gøre. Vi kan lyve, vi kan stjæle fra andre, vi kan slå og drille hinanden. Vi kan moppe og være misundelige på hinanden. Og så har vi skrevet nogle af disse synder med tusch på et stykke papir og lagt papiret ned i dåbsvandet. Og når vi så tager papiret op igen, er det, der var skrevet med tusch, skyllet helt af. Sådan kan man anskueliggøre, hvad det betyder, at i dåben vaskes vore synder af. Og også over os lyder ordene, som de lød til Jesu dåb: 'Det er min elskede søn, i ham har jeg fundet velbehag.' 'Det er min elskede datter. I hende har jeg fundet velbehag.'

UDFORDRINGEN

Hvad betyder det for dig, at Jesus deler vilkår med dig som en synder? Bytter du med ham, så han får din synd, og du får hans retfærdighed?